

آنچه که والدین در ارتباط با لکنت فرزندانشان باید بدانند:

لکنت چیست؟

لکنت اختلالی است که طی آن روانی گفتار با تکرار صداها (ما - ما - مامان)، کشیدن صداها (سس سلام) و یا مکث های طولانی مختل می گردد. شیوع آن در پسرها سه برابر دخترها می باشد.

علت لکنت :

علت آن هنوز به درستی مشخص نیست. لکنت می تواند از ترکیب چندین علت بوجود آمده باشد. علل فیزیکی مثل ارثی بودن، علل عاطفی مانند انواع ترسها، ناراحتی ها، عصبانیت ها و ... و یا به علت رفتار آموخته شده باشد. لیکن طبق شواهد موجود علت اصلی لکنت وجود مشکل در تنظیم هماهنگی ظریف و پیایی حرکات گفتاری است و این عدم هماهنگی باعث بروز لکنت می گردد. بدین جهت در برخی از کودکان هنگامی

که کنترل عضلات گفتاری را فرا می گیرند لکنت از بین می رود اما در بیشتر مواقع در بسیاری از کودکان باقی می ماند.

سن شروع لکنت :

معمولاً همزمان با افزایش کلمات کودک و پیچیدگیهای گفتاری آغاز می گردد و معمولاً بین سنین ۳-۴ سالگی اتفاق می افتد. به ندرت ممکن است لکنت در نوجوانی و بزرگسالی اتفاق افتد و اگر چنین باشد معمولاً به دنبال یک بیداری شدید یا شوک عاطفی و یا بدنبال صدمات مغزی ناشی از سانحه یا سکتة عارض می شود.

علایم هشدار دهنده :

گاهی لکنت ناشی از واکنشهای عاطفی است. زمانی که علایم زیر را مشاهده کردید لازم است به یک گفتار درمان مراجعه کنید. گرچه این علایم همیشه نشان دهنده لکنت نیست.

۱- تکرارهای مکرر (واژه یا هجا)

۲- امتداد و کشیده گویی بخصوص در ابتدای هجا

۳- لرزش عضلات فک و اطراف دهان

۴- تقلا برای بیان کلمات
بعنوان والدین چه کارهایی باید انجام دهید؟

- اضطراب خود را در قبال لکنت کاهش دهید.

- با تمام حواس خود به کودک گوش کنید و سعی کنید حتی الامکان با او ارتباط چشمی داشته باشید.

- بگذارید خودش حرفش را تمام کند و او را به زور مجبور به اینکار نکنید.

- والدین الگوی گفتار فرزندانشان هستند. اگر می خواهید فرزندتان آرام صحبت کند لازم است سرعت گفتار خود را پائین آورده و شمرده صحبت کنید. به یاد داشته باشید مابین صحبت خود مکث کنید.

- صحبت با کودک را با فعالیت های خوشایند همراه سازید مثل در آغوش گرفتن او، بازی کردن و یا آوازخواندن. اینکار باعث از بین رفتن استرس ناشی از فشار لکنت در کودکان می گردد .

- ارتباط عاطفی نزدیکی با کودک برقرار کنید. او را در آغوش بگیرید. در بازیهایش شرکت کنید .

- در نهایت فرزندان را با ناروانی هایش پذیرید تا بتوانید به او کمک کنید.

و اما چه کارهایی را نباید انجام داد:

- صحبت او را قطع نکنید و بگذارید جمله اش را تمام کند.

- توقع بیش از حد نداشته باشید. در حد سن و توانایی های او از وی انتظار داشته باشید.

- از به کاربردن برچسب لکنت زبان اجتناب کنید.

- به هیچ عنوان از این عبارات یا جملات استفاده نکنید:

آرام حرف بزن، عجله نکن، دوباره بگو، بس کن، درست حرف بزن، تو عمداً اینطور صحبت می کنی، ببین فلانی چقدر خوب صحبت می کنه، اگه یه بار دیگه اینطور صحبت کنی...

این کار شما نه تنها کمکی به او نمی کند بلکه مسئله را پیچیده تر و غیرقابل حل تر می سازد. پس صبور باشید.

به یاد داشته باشید مراجعه به موقع به

مراکز گفتار درمانی می

تواند به تسریع بهبود

فرزندان کمک کند. پس

فرصت را از دست ندهید.

عنوان مقاله :

آنچه که والدین در ارتباط با لکنت فرزندانشان باید بدانند.

تهیه کننده :

واحد گفتار درمانی

بیمارستان ابن سینا

انوشه مسنن مظفری

یداله برقبانی

احمد پورمحمد

مجتبی قصری

